

ግንቦት 4 ቀን 2003 ዓ.ም

ዳኞች:- ሐገስ ወልዱ

አልማው ወሌ

አሊ መሐመድ

ነጋ ዱፍሣ

አዳነ ንጉሤ

አመልካች:- የኦሮሚያ መንገዶች ባለሥልጣን ነ/ፈጅ ሠላማዊት ኃይሉ ቀረቡ።

ተጠሪ:- አቶ አቡ ጎብና ከጠበቃቸው ከአቶ ተካልኝ ነጋሣ ጋር ቀረቡ።

መዝገቡን መርምረን የሚከተለውን ፍርድ ሰጥተናል።

ፍ ር ድ

በአሁኑ የሰበር ተጠሪ አቅራቢነት ለሥር ወረዳ ፍ/ቤት ነሐሴ 27 ቀን 1999 ዓ/ም የቀረበው ክስ በተከሣሽ /በአሁኑ አመልካች / መ/ቤት ከ1989 እስከ የካቲት 1999 ዓ/ም በተለያዩ የሥራ መደቦች በወር ብር 2110 ደመወዝ እየተከፈለኝ ከቆየሁ በኋላ ተከሣሹ ከሥራ ሲያስናቡተኝ የአገልግሎት ካሣ እና የዓመት ዕረፍት በገንዘብ ተለውጦ ብር 13,187.50 ካሰበልኝ በኋላ ከዚህ ገንዘብ ውስጥ ታክስ ብር 2,203.87 ከቀነሠ በኋላ በሥልጣኑ ለት/ቤት የክፈልኩት ነው በማለት ብር 6,792.57 ቆርጦብኝ ብር 4,191.04 ብቻ ከፍሎኛል። የክፈሉኝን ገንዘብም ቢሆን መክፈል ከሚገባው ጊዜ 2 ወር በማዘግየት የሚያዘያ ወር 1999 በመሆኑ በአሠሪና ሠራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁጥር 337/96 በአንቀጽ 36 በተደነገገው መሠረት በ7 ቀን ውስጥ አልከፈለም። የት/ቤት ክፍያም ቢሆን በህብረት ስምምነታችን አንቀጽ 25 ከ12ኛ ክፍል በላይ ለሆነ ትምህርት የት/ቤት ክፍያ ተከሣሽ መ/ቤት 50% እንደሚከፍል ተገልጿል። በመሆኑም ተከሣሽ መ/ቤት ያለ አግባብ የቆረጠብኝ ገንዘብና ክፍያ ባዘገየበት የ3 ወር ደመወዜን እንዲከፍለኝ ይወሰንበት የሚል ነው።

ተከሳሹም በነገረ ፈጅ አማካይነት በሰጠው መልስ ከላኝ ለ11 ዓመት አገልግያለሁ የሚለው ተቀባይነት የለውም። ምክንያቱም ከሣሽ ከመስከረም 1 ቀን 1989 እስከ ሰኔ 30 ቀን 1992 ድረስ የመንግስት ሠራተኞች አስተዳደር ሰራተኛ ነበር። የመንግስት ሠራተኛ ከሆነ ደግሞ በአሠሪና ሠራተኛ ጉዳይ አዋጅ 377/96 ጥቅማጥቅም ማግኘት አይችልም። ከሣሽ በተከሳሽ መ/ቤት የተቀጠረው ከሐምሌ 1 ቀን 1992 ጀምሮ ስለሆነ የአገልግሎት ካሣ ማግኘት ያለበት ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ነው። ከሣሽ በየጊዜው የትምህርት ቤት ክፍያ እየጠየቀ ተከሳሽ መ/ቤት ሲከፍል የቆየ በመሆኑ በመካከላችን ውል የለም ሲል ያቀረበው ክርክር ተቀባይነት የለውም። ከዚህ በተጨማሪ በአዋጅ ቁጥር 494/98 አንቀጽ 2/ለ/ ሥር የተጠቀሰውን ግዴታ አልተወጣም በማለት የከሣሽ ክስ ውድቅ እንዲደረግ ጠይቋል።

የሥር ወረዳ ፍ/ቤትም ዕዳን አንድ ሠራተኛ ከሚያገኘው የአገልግሎት ካሳ ማቻቻል አይቻልም። ተከሣሽ አለኝ የሚለው መብት ካለ ህጉ በሚፈቅደው መሠረት መጠየቅ እንጂ ከደመወዙ ጋር ተያይዞ የሚገኝ ነገር ላይ ማቻቻያ ሊደረግ አይገባም። ይህ ሆኖ ሣለ ተከሣሽ ከከሣሽ ደመወዝ መቁረጡ በፍትህብሔር ህግ ቁጥር 1833 /11/ የተደነገገውን የሚሳረር ነው በማለት ተከሣሽ ከከሣሽ የቆረጠውን ገንዘብ ብር 6,792.57 ክፍያ ለዘገየበት የ3 ወር ደመወዝና ኪሣራ ብር 500 እንዲሁም የጠበቃ አበል 10% እንዲከፍል ወስኗል።

ጉዳዩን በይግባኝ የተመለከተው የሥር ከፍተኛ ፍ/ቤት በበኩሉ ይግባኝ ባይ /የሥር ተከሣሽ/ የ11 ዓመት የአገልግሎት ካሳ ለመልስ ሰጪው ከከፈለ በኋላ የ11 ዓመት አገልግሎት በተከሣሽ መ/ቤት የለውም ሲል የተከራከረው ያለአግባብ ነው፤ ይግባኝ ባይ መልስ ሰጪውን ያስተማረ ቢሆንም ምን ያህል እንደሚያገለግል የተማረው መቼ እንደሆነና ግዴታውን ተወጥቷል የሚባለው መቼ ነው የሚሉትን ነጥቦች ያሳስረዳ በመሆኑ በሥር ፍ/ቤት ውሳኔ ላይ የሚነቀፍ ነገር የለም በሚል ውሳኔውን በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ/348/1/ መሠረት አጽንቷል።

የአሁኑ የሰበር አመልካች ለሥር የኦሮሚያ ጠቅላይ ፍ/ቤት ሰበር ሰሚ ችሎት በሥር ፍ/ቤቶች ውሳኔ ላይ መሠረታዊ የህግ ስህተት ተፈጽሟል ሲል በማመልከቱ የሥር ሰበር ሰሚው ችሎትም የግራቀኙን ወገኖች ካከራከረ በኋላ ከአገልግሎት ካሳ ክፍያ ውስጥ ለትምህርት የተከፈለውን በሚመለከት ተመላሽ የሚደረግ ስለመሆኑ ውል መኖር አለበት። ውል በሌለበት አስተማርኩ በሚል ብቻ ከአገልግሎት ካሳ ቆርጦ ማስቀረት ተቀባይነት የለውም። ክፍያ ለዘገየበት አመልካች ያመነውን ክፍሎ ያላመነውን ያልከፈለ ስለሆነ በክፉ ሀሳብ ተጠሪን ለመጉዳት አዘግይቷል ለማለት አይቻልም በማለት አመልካች ለተጠሪ የ3 ወር ደመወዝ መክፈል የለበትም ሲል የሥር ፍ/ቤት ውሳኔን በማሻሻል ወስኗል።

በሥር ፍ/ቤቶች ውሳኔ ቅር የተሰኘው የሰበር አመልካችም ለዚህ ችሎት ባቀረበው ቅሬታ ተጠሪው ከመስከረም 01 ቀን 1989 ዓ/ም ጀምሮ እስከ ሰኔ ወር 1992 ዓ/ም ድረስ በአመልካች መ/ቤት ያገለገለው በአሠሪና ሠራተኛ ህግ መሠረት ሳይሆን በመንግስት ሠራተኞች አስተዳደር ህግ በመሆኑ የሶስት ዓመት ከአሥር ወር የአገልግሎት ክፍያ በአዋጅ ቁጥር 377/96 መሠረት ሊከፈለው አይገባም። ተጠሪው ሥራውን በገዛ ፈቃዱ የለቀቀው የ2ኛ ዲግሪውን ትምህርት መንግስት እየከፈለ ትምህርቱን እንዳጠናቀቅ የሚፈለግበትን አገልግሎት ሳይፈጽም በመሆኑ በተሻሻለው የአሠሪና ሠራተኛ አዋጅ ቁጥር 494/98 አንቀጽ 2/2/ መሠረትና አንቀጽ 39/ሸ/ የውል ግዴታ ስላለበት የሚከፈለው የአገልግሎት ክፍያ የለም፤ ገንዘቡም ለመንግስት ተቆርጦ ገቢ መደረጉ ተገቢ ነው። ምንም ዓይነት ስምምነት ከአመልካች ጋር የለኝም በሚል ያቀረበው ክርክርም ቢሆን የሀብረት ስምምነት አንቀጽ 26 በግልጽ የተቀመጠ በመሆኑ ባለመፈረሙ ብቻ ግዴታውን የሚያስቀርለት አይሆንም የኦሮሚያ ጠቅላይ ፍ/ቤት ሰበር ሰሚ ችሎት የከፍተኛውን ፍ/ቤት ውሳኔ እስከአሻሽለው ድረስ የጠበቃ አበል 10% እና ኪሣራ ብር 500 አሻሽሎ መወሰን አሊያም መሠረዝ ይገባው ነበር በማለት ከመስከረም 1 ቀን 1989 - ሰኔ 30 ቀን 1992 ያለው የ3 ዓመት ከ10 ወር የአገልግሎት ካሳ አመልካች ለተጠሪው ይከፍላል የተባለው እንዲሠረዝ አመልካች ከተጠሪው የአገልግሎት ካሳ ውስጥ ለትምህርት የከፈለውን ቆርጦ ማስቀረቱ ያለአግባብ ነው የተባለው ተሽሮ ገንዘቡ ለአመልካች ገቢ አንዲሆን እንዲወሰን፤ አመልካች ለተጠሪ እንዲከፍል የተወሰነበት የጠበቃ አበልና ኪሣራ እንዲሠረዝ ጠይቋል።

አመልካች ላቀረበው የሰበር ቅሬታ ተጠሪው በሰጠው መልስ ከመስከረም ወር 1989 ዓ/ም ጀምሮ ያለውን የአገልግሎት ካሳ አስቦ የከፈለኝ ራሱ የአሁኑ አመልካች ስለሆነ ተጠሪ ክስ ከመሠረትኩበት በኋላ የአገልግሎት ካሳው የተከፈለው በስህተት ነው ብልም ከመስከረም 01 ቀን 1989 ዓ/ም ጀምሮ ሠራተኛ ስለመሆኔ በሥር ፍ/ቤት በቀረበው የፅሁፍ ማስረጃ ተረጋግጧል። የህብረት ስምምነት አንቀጽ 26/2/ ከትምህርትና ሥልጠና ጋር በተያያዘ የውል ግዴታ መግባት እንደሚያስፈልግ ይናገራል። ተጠሪም የውል ግዴታ ገብቼ የፈረምኩት ሠነድ የለም። አመልካችም በማስረጃነት ያቀረበው ሠነድ የለም። አዋጅ ቁጥር 494/98 አንቀጽ 39/1/ሸ/ ከሥልጠና ጋር በተያያዘ ለአሠሪው የውል ግዴታ ሳይኖርበት ሥራውን በገዛ ፈቃዱ ሠራተኛው ሲለቅ የአገልግሎት ካሳ እንደሚከፈለው ይደነግጋል። በመሆኑም የሰበር ተጠሪ ከአሠሪው መ/ቤት ጋር የገባሁት የትምህርት ውል ስለሌለ የአገልግሎት ካሳ ከማግኘት የሚከለክለኝ ነገር የለም። ስለሆነም በሥር ፍ/ቤቶች ውሳኔ ላይ የተፈጸመ መሠረታዊ የሆነ የህግ ስህተት የለም በማለት ተከራክሯል።

የግራቀኙ ክርክር ከዚህ በላይ እንደተገለፀው የቀረበ ሲሆን እኛም በሥር የኦሮሚያ ጠቅላይ ፍ/ቤት ውሳኔ ላይ ለተጠሪ ሊከፈለው ይገባል በሚል በተወሰነው ገንዘብ ላይ መሠረታዊ የሆነ የህግ ስህተት ተፈጽሟል ወይስ አልተፈፀመም የሚለውን ጭብጥ ይዘን እንደሚከተለው መርምረናል።

አመልካች በስር ፍ/ቤት ውሳኔ ላይ መሠረታዊ የህግ ስህተት ተፈጽሟል የሚለው በአገልግሎት ካሳ፣ በጠበቃ አበል እና በኪሣራ ገንዘብ አከፋፈል ነው።

የአገልግሎት ካሳን በሚመለከት ግራ ቀኙን የሚያከራክራቸው ጠቅላላ የአገልግሎት ዘመን አቆጣጠርና የአገልግሎት ካሳ ለተጠሪው ይገባል በማለት አመልካች ከወሰነው ገንዘብ ውስጥ አመልካች ለተጠሪው የትምህርት ቤት ክፍያ ፈጽሜአለሁ በማለት የቀነሰው ገንዘብ ነው።

ተጠሪው ከመስከረም 1989 እስከ የካቲት 1999 ዓ/ም ለአሥራ አንድ ዓመት በአመልካች መ/ቤት ማገልገሉን በመጥቀስ ሲከራከር አመልካች ግን ተጠሪው ከ1989 መስከረም ወር ጀምሮ እስከ 1992 ሰኔ ወር ድረስ ተጠሪው በአዋጅ ቁጥር 377/96 የማይተዳደርና የመንግስት ሠራተኞች አስተዳደር ሠራተኛ ነበር በማለት ተከራክሯል። ከዚህ የተነሣም የ3 ዓመት ከ 10 ወር የአገልግሎት ካሳ አይገባውም ብሏል። ይሁን እንጂ ከሥር ጀምሮ ከተደረገው ክርክር መገንዘብ እንደሚቻለው አመልካች መ/ቤት ቀደም ሲል በመንግስት ሠራተኞች አስተዳደር አዋጅ የሚተዳደር የነበረና ከዚያም በአዋጅ ቁ. 377/96 ማለትም ስለ አሠሪና ሠራተኛ ጉዳይ በወጣው አዋጅ እንዲተዳደር መደረጉን ነው። ተጠሪም ቢሆን ቀደም ሲል በአመልካች መ/ቤት የመንግስት ሠራተኛ የነበረ ሲሆን አመልካች መ/ቤት በአዋጅ ቁጥር 377/96 እንዲተዳደር ሲደረግ ተጠሪውም በተመሳሳይ ሁኔታ በተጠቀሰው አዋጅ የሠራተኛን ትርጉም በማሟላት በአመልካች መ/ቤት ሲሠራ ቆይቷል። አመልካች መ/ቤትም ተጠሪው ለ11 ዓመት ያህል በአመልካች መ/ቤት ማገልገሉን በማመን የ11 ዓመት የአገልግሎት ካሳ በማስላት አጠቃላይ የሚከፈለው የአገልግሎት ካሳ መጠን ከታወቀ በኋላ ለትምህርት ቤት የከፈለውን በመቀነሥ ለራሱ አስቀርቷል። ይሁን እንጂ አሠሪው ማለትም ያሁን አመልካች የተጠሪው የአገልግሎት ዘመን 11 ዓመት መሆኑን ተቀብሎ ምን ያህል የካሳ መጠን እንደሚከፈለው ካረጋገጠ በኋላ በፍ/ቤት በተጠሪ ከሳሽነት ክስ ሲቀርብ የተጠሪውን ቀደም ሲል የመንግስት ሠራተኛ ነበር በአዋጅ ቁጥር 377/96 መሠረት የአገልግሎት ካሳ ማግኘት

ያለበት ከሐምሌ 1992 ጀምሮ ነው በማለት ያቀረበው ክርክር ህጋዊ ውጤት ያለው ሆኖ አላገኘንም። ስለሆነም አመልካች ተጠሪን የአገልግሎት ዘመን በሁለት በመክፈል ካሳ ሊከፈለው የሚገባ ው በአሠሪና ሠራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁጥር 377/96 መተዳደር ከጀመረበት ጊዜ ነው በማለት ያቀረበውን ክርክር የሥር ፍ/ቤት ያልተቀበለው በአግባቡ ነው። በመሆኑም ተጠሪው 11 ዓመት አገልግሎት አለው ተብሎ በዚህ መጠን የ11 ዓመት የአገልግሎት ካሳ ሊከፈለው አይገባም በማለት አመልካች ያቀረበውን ክርክር የሥር ፍ/ቤት ውድቅ በማድረግ የተፈፀመ መሠረታዊ የህግ ስህተት የለም። ከዚህ ከካሳ አከፋፈል ጋር ተያይዞ የሚነሳው አመልካች ለተጠሪው የሚገባውን የካሳ መጠን በስሌት ካረጋገጠ በኋላ የተጠሪው 2ኛ ዲግሪ ሲማር አመልካች የት/ቤት ክፍያ ከፍላጎት በማለት ብር 6,792.57 ከካሳው ገንዘብ መቀረጡ ነው። አመልካች ለት/ቤት የከፈለውን ገንዘብ የቀነሠው ትምህርቱን ካጠናቀቀ በኋላ በአመልካች መ/ቤት ማገልገል ሲገባው ግዴታውን አልተወጣም። ስለሆነም አመልካች ለት/ቤት ያወጣውን ወጪ ከተጠሪው ለመቀበል በአዋጅ ቁጥር 494/98 አንቀጽ 2/2/ሸ/ መሠረት መብት አለው ምክንያቱም በአመልካችና ተጠሪ መካከል የውል ግዴታ አለ የሚል ነው። የውል ግዴታውም ሊመሠረት የቻለው ተጠሪው የትምህርት ቤት ክፍያ እንዲከፍልለት በየጊዜው እየጠየቀ አመልካችም ይከፍልለት ነበር በማለት ነው። ሆኖም ከአመልካች አለ የሚለውን የውል ግዴታ ተጠሪው የፈረምኩት ሠነድ የለም በማለት ይከራከራል።

እዚህ ላይ ምላሽ ማግኘት ያለበት ነጥብ በአመልካችና ተጠሪው መካከል የትምህርት ቤት ክፍያን በሚመለከት ውል አለ ወይስ የለም? የሚለውን ነጥብ ሳይሆን አመልካች ለተጠሪው ከሚገባው የአገልግሎት ካሳ የትምህርት ቤት ክፍያ ቆርጦ ማስቀረት ይችላል ወይስ አይችልም? የሚለውን ነጥብ ነው።

ከዚህ በላይ ከፍ ተብሎ እንደተገለፀው አመልካችና ተጠሪ የሚተዳደሩት በአሠሪና ሠራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁጥር 377/96 ሲሆን የግራ ቀኙን ተከራካሪዎች በአዋጁ የተቀመጡትን መብትና ግዴታ ማክበር ይጠበቅባቸዋል ። በአዋጁ ከተጠቀሱት መብቶች አንዱ የሥራ ውል ሲቋረጥ ሠራተኛው ደመወዙንና ከደመወዙ ጋር የተያያዙትን ክፍያዎችን በህጉ በተወሰነ የጊዜ ገደብ ውስጥ መክፈል ይኖርበታል። ሆኖም ክፍያው አከራካሪ ሆኖ ከተገኘ የሕጉን አካሄድ መከተል የግድ ይላል። በዚህ በተያዘው ጉዳይ የመንግስት ግብር ተቀንሶ ተጠሪው የአገልግሎት ካሳ ማግኘት ያለበት ብር 10,983.63 መሆኑን ሲገልጽ ይኸንኑ የገንዘብ መጠን አመልካችም ትክክል መሆኑን ያምናል። ይሁን እንጂ የት/ቤት ክፍያ ብር 6,792.57 መቀነሱ አግባብ ነው ይላል። በአሠሪና ሠራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁጥር 377/96 የደመወዝ ቅነሣን በሚመለከት በአንቀጽ 59 የተደነገገ ሲሆን ይኸው አንቀጽ ንዑስ አንቀጽ /1/ ደመወዝ የሚቀነሰው በህግ በህብረት ስምምነት ወይም በሥራ ደንብ በተወሰነው ወይም በፍ/ቤት ትዕዛዝ መሠረት ካልሆነ ወይም ሠራተኛው በጽሁፍ ካልተስማማ አሠሪው ከሠራተኛው መቀነሥ እንደማይችል ወይም በዕዳ ሊይዝ ወይም ሊያቻችል እንደማይችል ተደንግጓል። የአገልግሎት ካሳም ቢሆን ለዕዳ የሚያዝ ወይም የሚቀነሥ ከሆነም በተጠቀሰው የህግ አንቀጽ መሠረት መቀነስ ወይም ሊያዝ ከሚችል ውጪ አሠሪ በራሱ ውሳኔ ሊቀንስ ሊይዝ ወይም ለዕዳ እንዲቻቻል ማድረግ አይችልም።

በመሆኑም የሥር ፍ/ቤት የሰበር አመልካች ቆርጦ ያስቀረው የአገልግሎት ካሳ ገንዘብ ለተጠሪ እንዲመልስ በሰጠው ውሳኔ ላይ የተፈፀመ መሠረታዊ የህግ ስህተት አላገኘንም።

ሌላው አመልካች እንደመሠረታዊ የህግ ስህተት የጠቀሰው የጠበቃ አበል 10% አመልካች ለተጠሪ እንዲከፍል መወሰኑ ነው። በዚህ ነጥብ ላይ አመልካች ተጠሪው ክርክር ያካሄደው በግሉ ስለመሆኑ አልተከራከረም። ነገር ግን 10% ለጠበቃው አበል መወሰኑ አለአግባብ መሆኑን ገልጾ ተከራክሯል። ጠበቃው ሙያዊ አገልግሎት መስጠቱ እስካልተካደ ድረስ ደግሞ በሚኒስትሮች ምክር ቤት ደንብ ቁጥር 57/1992 አንቀጽ 42 በተደነገገው መሠረት ተገቢና ሚዛናዊ የሆነ የአገልግሎት ክፍያ ማግኘት ይኖርበታል። ተገቢና ሚዛናዊ ክፍያ ነው የሚባለው ደግሞ በተጠቀሰው የህግ ቁጥር ከንዑስ ቁጥር 1-8 የተዘረዘሩትን መመዘኛዎች መሠረት በማድረግ የተወሰነ ሆኖ ሲገኝ ነው። አመልካች ግን የሥር ፍ/ቤት 10% የጠበቃ አበል ሲወስን በደንብ ቁጥር 57/92 አንቀጽ 42 ሥር የተዘረዘሩ መመዘኛዎች የተጣሱ ስለመሆናቸው ያቀረበው የህግ ክርክር የለም። ይህ ችሎትም የቀረበውን የጠበቃ አበል ቅሬታ ከተጠቀሰው ደንብ ቁጥር 57/92 አንቀጽ 42 እና ከፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ/ 462ና 463 ድንጋጌ ጋር እንዳገናዘበው በደንቡ የዘረዘሩት መመዘኛዎች የተጣሱ ስለመሆናቸው አመልካች የሚሆን ነገር አላገኘም። በመሆኑም በጠበቃ አበል አወሳሰን ላይ በሥር ፍ/ቤት ውሳኔ የተፈጸመ መሠረታዊ የህግ ሥህተት የለም።

አመልካች ያቀረበው ሌላው ክርክር የሥር ሰበር ሰሚ ችሎት የሥር ፍ/ቤቶችን ውሳኔ በማሻሻል እስከወሰነ ድረስ የብር 500 /አምስት መቶ / ኪሣራ መቀነስ ወይም መሰረዝ ነበረበት የሚል ሲሆን ይህ ችሎት ተጠሪ በክርክር ወቅት ከብር 500(አምስት መቶ) ያላነሠ ኪሣራ እንደሚደርስበት ያምናል። የኪሣራው መጠን ከዚህ ከተጠቀሰው የገንዘብ መጠን ያንሣል ቢባል እንኳል የአመልካችን ኢኮኖሚያዊ ጥቅሙን በጎላ መልኩ የሚጉዳ አይደለም። በሌላ በኩል የሥር ሰበር ሰሚ ችሎት የሥር ፍ/ቤቶችን ውሳኔ አሻሽሎ በመወሰኑ ብቻ ኪሣራ መቀነሥ አለበት ወይም ሙሉ በሙሉ መሠረዝ አለበት ለማለት ህጋዊ መሠረት ያለው አይደለም ። በመሆኑም የሥር ሰበር ሰሚው ችሎት የሥር ፍ/ቤቶች ውሳኔን አሻሽሎ ሲወስን ኪሣራውን ግን በማጽናቱ የተጣሰ ህግ የለም። ስለሆነም በኪሣራ አወሳሰን ረገድም የሥር ፍ/ቤት የፈጸመው መሠረታዊ የህግ ስህተት አላገኘንም።

ው ሳ ኔ

1. የኦሮሚያ ጠቅላይ ፍ/ቤት ሰበር ሰሚ ችሎት በመ/ቁ 90368 በቀን 14/10/2002 ዓ/ም በዋለው ችሎት የሰጠው ውሳኔ ፀንቷል፤ በውሳኔው የተፈጸመ መሠረታዊ የሆነ የህግ ስህተት የለም ተብሏል።
2. የዚህን ፍ/ቤት ወጪና ኪሣራ ግራ ቀኝ ይቻቻሉ ።
3. ከዚህ በፊት በዚህ ጉዳይ ተሰጥቶ የነበረው የዕግድ ትዕዛዝ ተነስቷል። ይፃፍ።
4. መዝገቡ የተዘጋ ስለሆነ ወደ መዝገብ ቤት ተመላሽ ይሁን ።

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት።

እ/ብ